

Arrest

nr. 115 876 van 18 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 september 2013 houdende de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. COPPENS, die in opvolging van advocaat B. VAN BAEVEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 september 2013 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 19 september 2013 heeft de verwerende partij deze aanvraag afgewezen wegens gebrek aan nieuwe elementen. Deze bestreden beslissing werd op 19 september 2013 aan verzoeker betekend:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger van Koerdische origine te zijn, afkomstig uit Tbilisi, Georgië. U arriveerde in België op 9 februari 2011 en vroeg twee dagen later, als minderjarige, asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 23 januari 2013 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing niet in beroep binnen de hiervoor voorziene termijn. U verliet België niet en vroeg op 12 september 2013 een tweede maal asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen keren naar Georgië omdat u er niets of niemand meer hebt, een nieuw leven in België bent begonnen en omdat u de vijanden van uw vader vreest. Bovendien bent u in België een nieuw leven begonnen. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat uw vader in de lente van 2010 vermoord werd. Hij was van plan geweest om een gebedsplaats voor Jezidi te bouwen in Tbilisi. Na zijn dood kreeg uw moeder vaak bezoek van onbekende mannen die er mee dreigden om ook u te doden. Daarop besloot uw moeder om samen met u het land te verlaten. U verloor het contact met uw moeder toen jullie op illegale wijze de Oekraïens-Poolse grens overstaken.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In onderhavig geval dient te worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteengezet hebt. Immers, u verklaarde bij een eventuele terugkeer naar Georgië te vrezen voor de vijanden van uw vader. (DVZ, rubriek 18) In dit verband dient te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er geenszins in slaagde uw asielrelaas aannemelijk te maken. Er werd vastgesteld dat uw verklaringen aangaande kernelementen betreffende de dood van uw vader en de nasleep ervan onaannemelijk vaag waren. Daarnaast bleek uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Jezidi in het algemeen, en personen van Jezidisch-Koerdische afkomst in het bijzonder, niet het voorwerp uitmaken van vervolging. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert in het kader van uw huidige asielaanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag. Uw verklaring als zou u in het kader van uw eerste asielprocedure een negatieve beslissing hebben gekregen "wegens het ontbreken van documenten" strookt geenszins met de inhoud van de beslissing van het Commissariaat-generaal. De voormelde beslissing blijft dan ook gehandhaafd.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. Gevraagd wat u bij een eventuele terugkeer naar Georgië zou vrezen, verwees u in eerste instantie naar de vijanden van uw vader. U kon echter niet zeggen wie deze personen zijn. U gaf bovendien zelf aan niet over informatie te beschikken aangaande de actualiteit van uw initiële vluchtmotieven. (DVZ, rubriek 18).

Als tweede reden voor uw huidige asielaanvraag verklaarde u dat u in uw land van herkomst niets of niemand meer hebt en dat u in België een nieuw leven bent begonnen. (DVZ, rubriek 15, 18) De afwezigheid van familieleden haalde u reeds aan in het kader van uw eerste asielaanvraag. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat het Rode Kruis met uw goedkeuring op zoek ging naar uw oom RB maar dat deze zoektocht in juni 2012 beëindigd werd zonder resultaat. Echter, in het kader van uw huidige asielaanvraag verklaarde u dat het Rode Kruis een broer van uw moeder in Georgië heeft gevonden. (DVZ, rubriek 15) Bijgevolg kan niet zonder meer aangenomen worden dat u niets of niemand meer zou hebben in Georgië. U wierp op dat u deze persoon niet zou kennen of met hem geen contact hebt. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u mogelijk wel familieleden hebt op wie u kan terugvallen in Georgië. Wat hier ook van zij, het niet hebben van een sociaal netwerk in het land van herkomst op zich is vreemd aan de bepalingen van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming gezien dit gegeven niet aanzien kan worden als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Ook wat uw verklaring als zou u in België "een nieuw leven begonnen zijn" betreft, dient opgemerkt te worden dat u nergens een verband legt met een eventueel risico voor uw leven, vrijheid of fysieke integriteit bij een terugkeer naar Georgië. Bijgevolg is dit element niet relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin/van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan:

"Schending van het artikel 1. A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; Schending van artikel 15, sub c. van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2. sub e. van deze richtlijn; Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van artikel 62 van de Wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen meer bepaald schending van de materiële motiveringsplicht en schending van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsplicht; Schending van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4/11/1950, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 ; Manifeste beoordelingsfout.

Eerste middel

Schending van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij wet van 15 september 2006 en Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen meer bepaald schending van de materiële motiveringsplicht en schending van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsplicht. Verwerende partij stelt in zijn beslissing dd. 19 september 2013 dat de tweede asielaanvraag wordt geweigerd omdat verzoeker zich op dezelfde motieven steunt die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet en geen nieuwe elementen aanbrengt die een ander licht werpen op de uitkomst van zijn eerste asielaanvraag. De huidige motieven die verzoeker voorlegt zouden volgens verwerende partij dan ook onvoldoende zijn en niet in overweging kunnen worden genomen. Verzoeker heeft wel degelijk nieuwe elementen op basis waarvan hij zijn nieuwe asielaanvraag kan steunen. Verzoeker heeft nu het resultaat ontvangen van een opsporingsonderzoek dat via het Rode Kruis is uitgevoerd naar de aanwezigheid van familie van verzoeker in Georgië, en in het bijzonder naar de aanwezigheid van zijn oom RB in zijn thuisland. De opsporing via de diensten van het Rode Kruis rapporteerde volgend resultaat:

"Op heden kreeg ik een antwoord van ICRC in Georgië, waarin ze laten weten dat ze onderstaande autoriteiten contacteerden:

- Public Register Agency*
- Information Bureau of Georgia*
- Civil Register Agency of Georgia*

Ze lieten echter allemaal weten geen informatie over de oom van S te kunnen terugvinden. Het ICRC liet weten dat ze hiermee alle mogelijke wegen om de oom te vinden hebben geprobeerd maar geen spoor van de oom konden terug vinden. Ze zullen deze opsporing jammer genoeg negatief moeten afsluiten. Moest S in de toekomst zelf nieuwe informatie bekomen, kunnen we het ICRC altijd opnieuw aanschrijven: dan zullen ze nogmaals proberen op basis van de nieuwe info" (stuk 2)

De bestreden beslissing is dan ook volstrekt gesteund op een foutieve motivering waar de beslissing voorhoudt dat verzoeker in zijn huidige asielaanvraag zou hebben verklaard dat het Rode Kruis een broer van zijn moeder in Georgië zou hebben gevonden. Verzoeker is formeel dat hij nooit heeft verklaard dat hij nog een oom in Georgië zou hebben waar hij zou kunnen worden opgevangen. Met het opsporingsverslag (stuk 2) waarover verzoeker nu beschikt blijkt de bestreden beslissing uit te gaan van foutieve veronderstellingen en verkeerde feiten. Nu de bestreden beslissing voor het overige op geen enkele manier aannemelijk maakt dat verzoeker enige opvang zou hebben in Georgië, is er geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker op dit punt niet geloofwaardig zou zijn. De bestreden beslissing die uitgaat van een foutieve weergave van de verklaringen van verzoeker om vervolgens precies deze verkeerder verklaringen aan te wenden om ze ongerijmd te beschouwen met de stukken van het dossier waaruit alle dat verzoeker géén opvang heeft, is ook op het vlak van motivering kennelijk onzorgvuldig en tegenstrijdig."

2.1.2. Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft op basis waarvan hij zijn nieuwe asielaanvraag kan steunen. Verzoeker stelt dat hij nu het resultaat heeft ontvangen van een opsporingsonderzoek dat via het Rode Kruis is uitgevoerd naar de aanwezigheid van familie van verzoeker in Georgië, en in het bijzonder naar de aanwezigheid van zijn oom RB in zijn thuisland. De opsporing via de diensten van het Rode Kruis had als conclusie dat geen informatie over de oom van S. kon worden gevonden.

De betreden beslissing stelt aangaande de aanwezigheid van familie van verzoeker in Georgië:

“Als tweede reden voor uw huidige asielaanvraag verklaarde u dat u in uw land van herkomst niets of niemand meer hebt en dat u in België een nieuw leven bent begonnen. (DVZ, rubriek 15, 18) De afwezigheid van familieleden haalde u reeds aan in het kader van uw eerste asielaanvraag. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit het administratief dossier blijkt dat het Rode Kruis met uw goedkeuring op zoek ging naar uw oom RB maar dat deze zoektocht in juni 2012 beëindigd werd zonder resultaat. Echter, in het kader van uw huidige asielaanvraag verklaarde u dat het Rode Kruis een broer van uw moeder in Georgië heeft gevonden. (DVZ, rubriek 15) Bijgevolg kan niet zonder meer aangenomen worden dat u niets of niemand meer zou hebben in Georgië. U wierp op dat u deze persoon niet zou kennen of met hem geen contact hebt. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat u mogelijk wel familieleden hebt op wie u kan terugvallen in Georgië.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens het interview op 12 september 2013 op de vraag *“Heeft u nog enige familieleden in Georgië?”* antwoordde: *“Het rode kruis vertelde mij dat ze een oom (broer van mijn moeder) hebben gevonden. Ik ken deze persoon niet en ik heb ook geen contact met hem.”*

Uit het verhoorverslag blijkt dat het werd voorgelezen in het Georgisch, dat verzoeker het heeft aanvaard en het heeft ondertekend. Hieruit volgt dat verweerder niet *“uitgaat van een foutieve weergave van de verklaringen van verzoeker”*. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk van verweerder te besluiten *“dat u mogelijk wel familieleden hebt op wie u kan terugvallen in Georgië.”*

Bovendien laat verzoeker, aangaande de aanwezigheid van familie van verzoeker in Georgië, volgend determinerend motief ongemoeid:

“Wat hier ook van zij, het niet hebben van een sociaal netwerk in het land van herkomst op zich is vreemd aan de bepalingen van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming gezien dit gegeven niet aanzien kan worden als een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Ook wat uw verklaring als zou u in België “een nieuw leven begonnen zijn” betreft, dient opgemerkt te worden dat u nergens een verband legt met een eventueel risico voor uw leven, vrijheid of fysieke integriteit bij een terugkeer naar Georgië. Bijgevolg is dit element niet relevant bij de beoordeling van uw asielaanvraag.”

Tot slot wordt vastgesteld dat het *“Resultaat van Rode Kruis Onderzoek dd. 14/06/2012”*, dat bij het verzoekschrift is gevoegd, zich niet in het administratief dossier bevindt.

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas bij het verzoekschrift worden gevoegd.

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of het bestuur in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan:

“Tweede middel:

Schending van de bepalingen van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989, in het bijzonder van artikel 39 en Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen meer bepaald schending van de materiële motiveringsplicht en schending van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsplicht.

Verder stelt verwerende partij in de bestreden beslissing dat verzoeker er niet in slaagt zijn asielrelaas aannemelijk te maken aangezien de verklaringen aangaande kernelementen betreffende de dood van zijn vader en de nasleep ervan onaannemelijk vaag waren. Er wordt verzoeker onwetendheid verweten omdat hij de vijanden van zijn vader niet kan identificeren. De bestreden beslissing gaat er echter aan voorbij dat de vader van verzoeker omwille van een voor verzoeker onbekende reden is vermoord en dit door mensen die hem eveneens onbekend zijn, wat eigenlijk niet wordt betwist. De bestreden beslissing kan verzoeker bezwaarlijk verwijten dat hij niet op de hoogte zou zijn geweest van de activiteiten van zijn vader laat staan van zijn contacten en in het bijzonder zijn vijanden. De bestreden beslissing gaat er totaal aan voorbij dat verzoeker nog minderjarig was op het ogenblik dat hij samen met zijn moeder Georgië ontvluchtte na de moord op zijn vader. Het kan niet zonder schending van het Verdrag Inzake de Rechten van het Kind, aangenomen in de schoot van de VN op 20 november 1989, worden verwacht of verondersteld dat minderjarigen zich zouden dienen te informeren omtrent de contacten van hun ouders om hun vluchtrelaas op enige manier aannemelijk te kunnen maken. Krachtens artikel 39 van het VN-Verdrag van 20 november 1989 zijn de Verdragsluitende State passende zorg verplicht voor kinderen die het slachtoffer zijn geworden van geweld of verwaarlozing en passende maatregelen te nemen tot herintegratie van verzoeker in de maatschappij. Alhoewel er geen enkele discussie is dat verzoeker naar België kwam als onbegeleide minderjarige (zie stuk 3), is het bijzonder pijnlijk te moeten vaststellen dat hem door verwerende partij zelfs geen subsidiaire beschermingsstatus wordt gegund, en dat de bestreden beslissing is hoofdzaak is gebaseerd op verwachtingen ten aanzien van verzoeker (wetenschap en kennis omtrent de activiteiten van zijn ouders) die in alle redelijkheid gewoonweg niet van een minderjarige kunnen of mogen worden verwacht. De bestreden beslissing schendt dan ook de bepalingen van het UN-Kinderrechtenverdrag en is kennelijk onzorgvuldig gemotiveerd in de zin van art. 2-3 van de Wet van 29 juli 1991. Een terugkeer naar het land van herkomst zal een schending zijn van met het Kinderrechtenverdrag, meer bepaald art. 3 van dit Verdrag dat de belangen van het kind vooropstelt. Dat verwerende partij met deze factoren ten onrechte geen rekening heeft gehouden. De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval. De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 1 1.519). Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen. Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch onaanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is. De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, RW 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43) .”

2.2.2. Verzoeker is geboren op (...) 1994. Verzoeker heeft op (...) 2012 de leeftijd van 18 jaar bereikt.

Verzoeker was toen hij op 12 september 2013 een tweede asielaanvraag indiende meerderjarig. Derhalve kan verzoeker zich niet dienstig beroepen op de bepalingen van het VN-Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989. Het betoog mist feitelijke grondslag. Verzoeker maakt geen schending van de opgeworpen bepalingen en beginselen aannemelijk.

Verzoeker betwist het determinerende motief van de bestreden beslissing dat *“Jezidi in het algemeen, en personen van Jezidisch-Koerdische afkomst in het bijzonder, niet het voorwerp uitmaken van vervolging”* niet.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC